

Väljaandja:	Riigikogu
Akti liik:	seadus
Teksti liik:	algtekst
Jõustumise kp:	27.06.2009
Avaldamismärge:	RT I 2009, 35, 232

Riigi 2009. aasta teise lisaelarve seadusega seonduvalt teiste seaduste muutmise seadus

Vastu võetud 18.06.2009

Välja kuulutatud
Vabariigi Presidendi 22. juuni 2009. a otsusega nr 508

§ 1. Alkoholi-, tubaka-, kütuse- ja elektriaktsiisi seaduses(RT I 2003, 2, 17; 2009, 15, 93) tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 49¹lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Alkohol, mille etanoolisisaldus on üle 22 mahuprotsendi ning mis on villitud müügipakendisse mahuga alates 0,05 liitrist, peab olema maksumärgistatud.»;

2)paragrahvi 49¹lõiget 4 täiendatakse punktiga 6 järgmises sõnastuses:

« 6) alkohol on ravim ravimiseaduse mõistes.»;

3)paragrahvi 56 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Sigarettide aktsiisimäär koosneb fikseeritud määrast 1000 sigareti kohta ja sigarettide maksimaalse jaehinna alusel arvatud proportsionaalsest määrast. Fikseeritud määr on 500 krooni ja proportsionaalne määr 31 protsenti sigarettide maksimaalsest jaehinnast. Alates 2010. aasta 1. jaanuarist on fikseeritud määr 525 krooni ja proportsionaalne määr 33 protsenti sigarettide maksimaalsest jaehinnast.»;

4)paragrahvi 56 täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

« (1¹) Sigarettidelt makstakse aktsiisi käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud määra alusel, kuid mitte vähem kui 1001,40 krooni 1000 sigareti kohta.»;

5)paragrahvi 57 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Vähemalt 18 aasta vanusel reisijal on lubatud väljastpoolt EÜ territooriumi Eestisse saabumisel tuua ühe päeva jooksul koos temaga liikuvais pagasis aktsiisivabalt mitteäriilisel eesmärgil kuni:

- 1) 40 sigaretti;
- 2) 100 sigarillot;
- 3) 50 sigarit;
- 4) 50 grammi suitsetamistubakat või
- 5) 50 grammi närimistubakat.»;

6)paragrahvi 66 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Pliivaba bensiini aktsiisimäär on 6228 krooni 1000 liitri pliivaba bensiini kohta.»;

7)paragrahvi 66 lõige 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (6) Diislikütuse aktsiisimäär on 5787 krooni 1000 liitri diislikütuse kohta.»;

8)paragrahvi 66 lõige 7 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (7) Eriotstarbelise diislikütuse ja kerge kütteõli aktsiisimäär on 1056 krooni 1000 liitri eriotstarbelise diislikütuse või kerge kütteõli kohta.»;

9)paragrahvi 66 lõige 10 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (10) Maagaasi aktsiisimäär on 367 krooni 1000 m³ maagaasi kohta.»;

10)paragrahvi 66 lõige 13 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (13) Kütuse, mille KNi esimesed neli numbrit, KNi esimesed kuus numbrit või KNi kaheksa numbrit on 2707 10, 2707 20, 2707 30, 2707 50, 2710 11 11 – 2710 11 25, 2710 11 90, ex 2901 (ained, mis atmosfäärirõhul ja 15 °C juures ei ole gaasilises olekus), 2902 20 00, 2902 30 00, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 või 2902 44 00, aktsiisimäär on 6228 krooni 1000 liitri kütuse kohta.»;

11)paragrahvi 66 lõige 16 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (16) Kütuse, mille KNi kaheksa numbrit on 2710 19 31 või 2710 19 35, aktsiisimäär on 5787 krooni 1000 liitri kütuse kohta.»;

12)seadust täiendatakse §-ga 85⁵ järgmises sõnastuses:

« § 85⁵. Seaduse kohaldamine maksumärgistamata alkoholile

Käesoleva seaduse § 49¹ lõikes 2 nimetatud enne 2010. aasta 1. jaanuari tarbimisse lubatud maksumärgistamata alkoholi müük on lubatud kuni 31. jaanuarini 2010.»;

13)seadust täiendatakse §-ga 85⁶ järgmises sõnastuses:

« § 85⁶. Sigarettide võõrandamine maksimaalsest jaehinnast kõrgema hinnaga

Sigarette, mille müügipakendile kinnitatavad maksumärgid on väljastatud Maksu- ja Tolliameti poolt enne 2009. aasta 1. juulit, on lubatud võõrandada maksimaalsest jaehinnast kuni 1,7 protsenti kõrgema hinnaga 2009. aasta 30. septembrini.»

§ 2. Avaliku teenistuse seaduse(RT I 1995, 16, 228; 2009, 29, 176) § 53 tunnistatakse kehtetuks.

§ 3. Eesti Vabariigi haridusseaduse(RT I 1992, 12, 192; 2009, 5, 35) § 5 lõike 2 punktist 4 jäetakse välja sõnad «ning õppelaenu andmise, tagasimaksmise ja kustutamise tingimuste ning korra».

§ 4. Elektriturseaduses(RT I 2003, 25, 153; 2009, 5, 34) tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 59 lõike 1 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 1) taastuvast energiaallikast;»;

2)paragrahvi 59 lõike 1 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 1) taastuvast energiaallikast tootmiseseadmega, mille netovõimsus ei ületa 100 MW;».

§ 5. Keskkonnatasude seaduses(RT I 2005, 67, 512; 2009, 26, 160) tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 9 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (3) Riigile kuuluva maavara kaevandamisõiguse tasu alam- ja ülemmäärad on:

- 1) dolokivi – 12 ja 80 krooni kuupmeetri eest;
- 2) fosforiit – 24 ja 50 krooni tonni eest;
- 3) kristallinne ehituskivi – 20 ja 40 krooni kuupmeetri eest;
- 4) kruus – 9 ja 50 krooni kuupmeetri eest;
- 5) liiv – 4 ja 50 krooni kuupmeetri eest;
- 6) lubjakivi – 13 ja 80 krooni kuupmeetri eest;
- 7) põlevkivi – 14,4 ja 100 krooni tonni eest;
- 8) savi – 8 ja 30 krooni kuupmeetri eest;
- 9) turvas – 18 ja 45 krooni tonni eest.»;

2)paragrahvi 10 lõike 4 punktid 9 ja 10 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 9) karjääridest väljapumbatav vesi – 150 ja 1000;

10) kaevandustest väljapumbatav vesi – 400 ja 1200.»;

3)paragrahvi 13 lõike 1 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 2) maavara kaevandamisõiguse tasu osast, mis vastab 2009. aastal kehtinud maavara kaevandamisõiguse tasumääradele – 50 protsenti riigieelarvesse ja 50 protsenti kaevandamisala asukoha kohaliku omavalitsuse eelarvesse, kui maavaravaru kaevandatakse käesoleva lõike punktis 1 nimetatata piirkonnas asuvas üleriigilise tähtsusega maardlas;»;

4)paragrahvi 13 lõiget 1 täiendatakse punktiga 2¹järgmises sõnastuses:

« 2¹) punktis 2 nimetatud osa ületavast maavara kaevandamisõiguse tasu summast – 100 protsenti riigieelarvesse, kui maavaravaru kaevandatakse käesoleva lõike punktis 1 nimetatata piirkonnas asuvas üleriigilise tähtsusega maardlas;»;

5)paragrahvi 15 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Käesoleva seaduse § 21 lõike 1 punktis 2 nimetatud olmejäätmete kõrvaldamise eest kantakse käesoleva seaduse § 21 lõike 1 punktis 1 sätestatud 2009. aastal kehtinud saastetasumäära järgi arvatud saastetasust 75 protsenti jäätmete päritolukoha kohaliku omavalitsuse eelarvesse jäätmehoolduse arendamiseks ja 25 protsenti riigieelarvesse. 2009. aastal kehtinud saastetasumäära järgi arvatud saastetasu summat ületav saastetasu summa kantakse riigieelarvesse.»;

6)paragrahvi 19 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Saastetasumäärad saasteainetoni kohta saasteainete heitmisel välisõhku on järgmised:

- 1) vääveldioksiid (SO₂) ja muud anorgaanilised väävliühendid – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 474 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 616 krooni, alates 2011. aasta 1. jaanuarist – 798 krooni, alates 2012. aasta 1. jaanuarist – 1036 krooni, alates 2013. aasta 1. jaanuarist – 1347 krooni, alates 2014. aasta 1. jaanuarist – 1751 krooni, alates 2015. aasta 1. jaanuarist – 2276 krooni;
- 2) süsinikoksiid (CO) – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 68 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 74,8 krooni, alates 2011. aasta 1. jaanuarist – 82,3 krooni, alates 2012. aasta 1. jaanuarist – 90,5 krooni, alates 2013. aasta 1. jaanuarist – 99,5 krooni, alates 2014. aasta 1. jaanuarist – 109,5 krooni, alates 2015. aasta 1. jaanuarist – 120,5 krooni;
- 3) tahked osakesed, välja arvatud raskmetallid või nende ühendid – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 474 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 616 krooni, alates 2011. aasta 1. jaanuarist – 801 krooni, alates 2012. aasta 1. jaanuarist – 1041 krooni, alates 2013. aasta 1. jaanuarist – 1353 krooni, alates 2014. aasta 1. jaanuarist – 1759 krooni, alates 2015. aasta 1. jaanuarist – 2287 krooni;
- 4) lämmastikoksiidid ümberarvestatuna lämmastikdioksiidiks ja muud anorgaanilised lämmastikuühendid – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 1087 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 1195 krooni, alates 2011. aasta 1. jaanuarist – 1307 krooni, alates 2012. aasta 1. jaanuarist – 1438 krooni, alates 2013. aasta 1. jaanuarist – 1582 krooni, alates 2014. aasta 1. jaanuarist – 1740 krooni, alates 2015. aasta 1. jaanuarist – 1914 krooni;
- 5) lenduvad orgaanilised ühendid, välja arvatud merkaptaanid ja metaan (CH₄) – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 1087 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 1195 krooni, alates 2011. aasta 1. jaanuarist – 1307 krooni, alates 2012. aasta 1. jaanuarist – 1438 krooni, alates 2013. aasta 1. jaanuarist – 1582 krooni, alates 2014. aasta 1. jaanuarist – 1740 krooni, alates 2015. aasta 1. jaanuarist – 1914 krooni;
- 6) merkaptaanid – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 387 736 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 407 123 krooni, alates 2011. aasta 1. jaanuarist – 427 479 krooni, alates 2012. aasta 1. jaanuarist – 448 853 krooni, alates 2013. aasta 1. jaanuarist – 451 097 krooni, alates 2014. aasta 1. jaanuarist – 473 652 krooni, alates 2015. aasta 1. jaanuarist – 497 335 krooni;
- 7) raskmetallid ja nende ühendid – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 17 297 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 19 027 krooni, alates 2011. aasta 1. jaanuarist – 19 217 krooni, alates 2012. aasta 1. jaanuarist – 19 409 krooni, alates 2013. aasta 1. jaanuarist – 19 603 krooni, alates 2014. aasta 1. jaanuarist – 19 799 krooni, alates 2015. aasta 1. jaanuarist – 19 997 krooni;»;

7)paragrahvi 20 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Saastetasumäärad saasteaine ühe tonni heitmisel veekogusse, põhjavette või pinnasesse on järgmised:

- 1) orgaanilised ained, välja arvatud käesoleva lõike punktides 6 ja 7 nimetatud, ümberarvestatuna nende lagundamise biokeemiliseks hapnikutarbeks seitsme ööpäeva jooksul (BHT₇) – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 19 421 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 21 363 krooni, alates 2011. aasta 1. jaanuarist – 21 577 krooni, alates 2012. aasta 1. jaanuarist – 21 793 krooni, alates 2013. aasta 1. jaanuarist – 22 011 krooni, alates 2014. aasta 1. jaanuarist – 22 231 krooni, alates 2015. aasta 1. jaanuarist – 22 453 krooni;
- 2) fosforiühendid ümberarvestatuna üldfosforiks (P_{üld}) – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 29 253 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 43 879 krooni, alates 2011. aasta 1. jaanuarist – 65 818 krooni, alates 2012. aasta 1. jaanuarist – 85 563 krooni, alates 2013. aasta 1. jaanuarist – 111 232 krooni, alates 2014. aasta 1. jaanuarist – 144 602 krooni, alates 2015. aasta 1. jaanuarist – 187 982 krooni;
- 3) lämmastikuühendid ümberarvestatuna üldlämmastikuks (N_{üld}) – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 18 324 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 21 988 krooni, alates 2011. aasta 1. jaanuarist – 25 286 krooni, alates 2012. aasta 1. jaanuarist – 29 079 krooni, alates 2013. aasta 1. jaanuarist – 33 441 krooni, alates 2014. aasta 1. jaanuarist – 38 457 krooni, alates 2015. aasta 1. jaanuarist – 44 225 krooni;
- 4) heljum – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 4909 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 5399 krooni, alates 2011. aasta 1. jaanuarist – 5909 krooni, alates 2012. aasta 1. jaanuarist – 6500 krooni, alates 2013. aasta 1. jaanuarist – 7150 krooni, alates 2014. aasta 1. jaanuarist – 7865 krooni, alates 2015. aasta 1. jaanuarist – 8651 krooni;

5) sulfaadid, ümberarvestatuna sulfaatiooniks (SO₄²⁻) – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 83 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 87 krooni, alates 2011. aasta 1. jaanuarist – 91 krooni, alates 2012. aasta 1. jaanuarist – 96 krooni, alates 2013. aasta 1. jaanuarist – 101 krooni, alates 2014. aasta 1. jaanuarist – 106 krooni, alates 2015. aasta 1. jaanuarist – 111 krooni;

6) ühealuselised fenoolid – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 130 250 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 156 299 krooni, alates 2011. aasta 1. jaanuarist – 183 559 krooni, alates 2012. aasta 1. jaanuarist – 220 271 krooni, alates 2013. aasta 1. jaanuarist – 264 325 krooni, alates 2014. aasta 1. jaanuarist – 317 190 krooni, alates 2015. aasta 1. jaanuarist – 380 628 krooni;

7) nafta, naftasaadused, mineraalõli ning tahke kütuse ja muu orgaanilise aine termilise töötlemise vedelsaadused – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 31 000 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 35 650 krooni, alates 2011. aasta 1. jaanuarist – 40 998 krooni, alates 2012. aasta 1. jaanuarist – 47 148 krooni, alates 2013. aasta 1. jaanuarist – 54 220 krooni, alates 2014. aasta 1. jaanuarist – 62 353 krooni, alates 2015. aasta 1. jaanuarist – 71 706 krooni;

8) käesoleva lõike punktides 1–7 nimetatata muud ohtlikud ained veeseaduse tähenduses – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 156 000 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 179 400 krooni, alates 2011. aasta 1. jaanuarist – 188 370 krooni, alates 2012. aasta 1. jaanuarist – 216 625 krooni, alates 2013. aasta 1. jaanuarist – 249 119 krooni, alates 2014. aasta 1. jaanuarist – 286 487 krooni, alates 2015. aasta 1. jaanuarist – 329 460 krooni;»;

8)paragrahvi 21 lõike 1 punktid 1 ja 6–9 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 1) tavajäätmete prügilasse prügila valdaja jäätmeloa või keskkonnakompleksloa alusel ladestada lubatud tava- ja ohtlikud jäätmed, välja arvatud käesoleva lõike punktides 5–9 nimetatud jäätmed – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 156,5 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 188 krooni, alates 2011. aasta 1. jaanuarist – 225 krooni, alates 2012. aasta 1. jaanuarist – 270 krooni, alates 2013. aasta 1. jaanuarist – 325 krooni, alates 2014. aasta 1. jaanuarist – 389 krooni, alates 2015. aasta 1. jaanuarist – 467 krooni;»

« 6) puidukaitseained, anorgaanilisi pestitsiide, asbesti, arseeni ja pliidi sisaldavad jäätmed, välja arvatud käesoleva lõike punktis 4 nimetatud jäätmed, kivisöe- ja põlevkivitõrv ning nende saadused, samuti neid sisaldavad bituumenitaolised segud ja põlevkivi töötlemise pigijäätmed – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 816 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 979 krooni;

7) elavhõbedat, kaadmiumi, tsüaniide, polüklooritud bifenuüle ja terfenüüle (PCB-d, PCT-d) ning orgaanilisi pestitsiide sisaldavad jäätmed – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 8157 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 9788 krooni;

8) põlevkivi lend- ja koldetuhk ning tsemendi klinkritolm – alates 2009. aasta 1. jaanuarist – 15,65 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 18,78 krooni, alates 2011. aasta 1. jaanuarist – 22,54 krooni, alates 2012. aasta 1. jaanuarist – 27,05 krooni, alates 2013. aasta 1. jaanuarist – 32,46 krooni, alates 2014. aasta 1. jaanuarist – 38,95 krooni, alates 2015. aasta 1. jaanuarist – 46,74 krooni;

9) põlevkivi poolkoks – alates 2008. aasta 1. jaanuarist – 15,65 krooni, alates 2010. aasta 1. jaanuarist – 18,78 krooni, alates 2011. aasta 1. jaanuarist – 22,54 krooni, alates 2012. aasta 1. jaanuarist – 27,05 krooni, alates 2013. aasta 1. jaanuarist – 32,46 krooni, alates 2014. aasta 1. jaanuarist – 38,95 krooni, alates 2015. aasta 1. jaanuarist – 46,74 krooni;»;

9)paragrahvi 21 lõige 3 tunnistatakse kehtetuks;

10)paragrahvi 56 lõike 1 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«Keskkonnakasutusest riigieelarvesse laekunud raha eraldatakse 2009. aastal kehtinud keskkonnatasu määrade ulatuses käesoleva seaduse §-s 4 sätestatud eesmärgil kasutamiseks riigi eraõiguslikes juriidilistes isikutes osalemise seaduse alusel asutatud sihtasutusele, mille asutajaõigusi teostab Rahandusministeerium (edaspidi *sihtasutus*).»

§ 6. Kohtuekspertiisiseaduse(RT I 2001, 53, 309; 2007, 44, 314) § 30²lõike 2 punkt 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 3) võimaldatakse õppelaenu kustutamist õppetoetuste ja õppelaenu seaduses sätestatud tingimustel;».

§ 7. Käibemaksuseaduse(RT I 2003, 82, 554; 2009, 24, 146) § 15 lõiget 1 ja 7 asendatakse sõnad «18 protsenti» sõnadega «20 protsenti».

§ 8. Looduskaitseaduses(RT I 2004, 38, 258; 2009, 3, 15) tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 20 lõike 1²teine lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«Kinnisasja jagamise korraldab kinnisasja omanik, jagamisega seotud kulud kannab kinnisasja omandamise ettepaneku teinud isik.»;

2)paragrahvi 20 lõiget 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Kinnisasja omandamise ettepaneku tegemise õigus on kinnisasja omanikul, kaitstava loodusobjekti valitsejal või keskkonnaministril. Kinnisasja omandamise algatamise otsustab keskkonnaminister. Kinnisasja

omandamisega seotud kulud kannab riik ja omandamist finantseeritakse riigieelarvest igaks eelarveaastaks määratud summa piires.»;

3)paragrahvi 20 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (4) Kinnisasja omandamine otsustatakse omandamiseks tehtud avalduste laekumise järjekorras, kui ei esine mõjuvaid põhjusi menetluse pikendamiseks, välja arvatud juhul, kui kaitstavat loodusobjekti sisaldava kinnisasja omanik on võitnud riigile kuuluva Keskkonnaministeeriumi valitsemisel oleva hoonestamata kinnisasja (edaspidi *riigile kuuluv kinnisasi*) enampakkumise ning tal on õigus enampakkumisel omandatava kinnisasja väärtuse tasaarvestamisele kaitstavat loodusobjekti sisaldava kinnisasja väärtusega. Mõjuva põhjuse esinemisel lahendatakse avaldus pärast mõjuva põhjuse äralangemist. Andmed omandamise avalduste laekumise järjekorra kohta avaldatakse Keskkonnaministeeriumi veebilehel.»;

4)seadust täiendatakse §-dega 20¹ ja 20²järgmises sõnastuses:

« § 20¹. Enampakkumisel oleva riigile kuuluva kinnisasja ja kaitstavat loodusobjekti sisaldava kinnisasja väärtuste tasaarvestamine

(1) Riigile kuuluva kinnisasja enampakkumise võitnud isik võib taotleda omandatava kinnisasja maksumuse tasaarvestamist temale kuuluva kaitstavat loodusobjekti sisaldava kinnisasja maksumusega.

(2) Mitme kaitstavat loodusobjekti sisaldava kinnisasja omamisel on enampakkumise võitnud isikul õigus taotleda nende kinnisasjade maksumuse liitmist ning omandatava kinnisasja maksumuse tasaarvestamist nende maksumusega.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud tasaarvestamine on lubatud, kui kaitstavat loodusobjekti sisaldava kinnisasja omandamise menetluses on välja selgitatud, et kinnisasi kuulub riigi poolt omandamisele.

(4) Tasaarvestamise taotlus tuleb esitada Keskkonnaministeeriumile kirjalikult kahe nädala jooksul enampakkumise tulemuste kinnitamisest arvates.

(5) Tasaarvestamise taotluses tuleb märkida kaitstavat loodusobjekti sisaldava kinnisasja nimi, katastritunnus ning hinnanguline väärtus.

(6) Juhul kui riigile kuuluva kinnisasja enampakkumise võitnud kaitstavat loodusobjekti sisaldava kinnisasja omanik esitab Keskkonnaministeeriumile lõikes 4 sätestatud tähtaja jooksul tasaarvestamise taotluse, ei kohaldata riigivaraseaduse §-s 34¹sätestatud.

§ 20². Tasaarvestamine keskkonnaministri poolt

(1) Tasaarvestamist taotlevale isikule kuuluva kaitstavat loodusobjekti sisaldava kinnisasja väärtus määratakse käesoleva seaduse § 20 lõike 3 alusel kehtestatud korras.

(2) Juhul kui kaitstavat loodusobjekti sisaldava kinnisasja väärtus on väiksem kui enampakkumisel müüdava riigile kuuluva kinnisasja väärtus, hüvitatakse väärtuste vahe rahas.

(3) Juhul kui kaitstavat loodusobjekti sisaldava kinnisasja väärtus on suurem kui enampakkumisel müüdava riigile kuuluva kinnisasja väärtus, ei hüvita riik väärtuste vahet.

(4) Enampakkumisel omandatava kinnisasja väärtuse ja kaitstavat loodusobjekti sisaldava kinnisasja väärtuse tasaarvestamise otsustab keskkonnaminister kolme kuu jooksul enampakkumise tulemuste kinnitamisest arvates.

(5) Enampakkumisel omandatava kinnisasja väärtuse ja kaitstavat loodusobjekti sisaldava kinnisasja väärtuse tasaarvestamise otsus peab sisaldama vähemalt järgmiseid andmeid:

1) enampakkumisel omandatava kinnisasja väärtus;

2) kaitstavat loodusobjekti sisaldava kinnisasja väärtus;

3) käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud juhul rahas hüvitatav väärtuste vahe;

4) võõrandamise lepingu sõlmimise tähtaeg, mis võib olla kuni üks kuu otsuse vastuvõtmisest arvates.

(6) Kui riigile kuuluva kinnisasja enampakkumise võitnud isik ja keskkonnaminister ei saavuta kaitstavat loodusobjekti sisaldava kinnisasja väärtuses kokkulepet, on keskkonnaministril õigus keelduda kinnisasjade väärtuste tasaarvestamisest. Sellisel juhul tuleb enampakkumise võitnud isikul tasuda riigile kuuluva kinnisasja ostuhind rahas ning kaitstavat loodusobjekti sisaldava kinnisasja omandamiseks tehtud avaldus jääb oma järjekohale omandamiseks esitatud avalduste järjekorras.

(7) Kui enampakkumise võitja ei ole keskkonnaministri määratud tähtjaks sõlminud võõrandamise lepingut, siis on keskkonnaministril õigus tühistada läbiviidud enampakkumise tulemused ning enampakkumise võitja makstud tagatisraha ei tagastata või pangagarantii realiseeritakse.

(8) Juhul kui enampakkumisel omandatava kinnisasja maksumus tasaarvestatakse kaitstavat loodusobjekti sisaldava kinnisasja maksumusega, kustutatakse kaitstavat loodusobjekti sisaldava kinnisasja omaniku avaldus pärast kinnisasjade võõrandamislepingute sõlmimist omandamiseks tehtud avalduste nimekirjast.»

§ 9. Ohvriabi seaduse(RT I 2004, 2, 3; 2008, 56, 313) §-st 13 jäetakse välja sõnad «, millest arvatakse maha saadud riiklik matusetootus».

§ 10. Põhikooli- ja gümnaasiumiseaduse(RT I 1993, 63, 892; 2009, 17, 101) § 44 lõige 3¹ muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«(3¹) Riigieelarves nähakse ette sihtotstarbelised eraldised § 16¹lõikes 2 nimetatud koolide pidajatele (edaspidi *õpilaskodutoetus*).»

§ 11. Ravikindlustuse seaduses(RT I 2002, 62, 377; 2009, 29, 176) tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 54 lõike 1 punktid 1 ja 1¹ muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 1) 70 protsenti statsionaarse ja ambulatoorse tervishoiuteenuse osutamise ning tervise seisundile mittevastavast tööst keeldumise, ajutiselt teenistuskohustuste täitmisest vabastamise ja karantiini korral;

1¹) 80 protsenti alla 3-aastase lapse või alla 16-aastase puudega lapse hooldamise korral, kui hooldav isik ise on haige või hooldavale isikule osutatakse sünnitusabi, haige perekonnaliikme kodus põetamise ning alla 12-aastase lapse haiglas või kodus põetamise korral;»;

2)paragrahvi 54 lõike 1 punktid 2 ja 3 tunnistatakse kehtetuks.

§ 12. Riigilõivuseaduse(RT I 2006, 58, 439; 2009, 30, 179) § 60 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«(2) Äriühingu osaühinguks või aktsiaseltsiks ümberkujundamise äriregistrisse kandmise eest tasutakse riigilõivu 2000 krooni.»

§ 13. Riigiteenistujate ametinimetuste ja palgaastmestiku seaduses(RT I 1996, 15, 265; 2009, 3, 15) tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 10 lõikest 1 jäetakse välja sõna «kantsleri,»;

2)paragrahvi 10 täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

«(1¹) Kantsleri palk on 90 protsenti ministrile makstavast ametipalgast. Kantslerile ei maksta lisatasusid. Kui kantsleri palk on 2009. aasta 1. juulil väiksem kui käesoleva lõike esimeses lauses nimetatud palk, rakendatakse käesoleva lõike esimest ja teist lauset tema suhtes 2010. aasta 1. jaanuarist.»

§ 14. Riikliku matusetootuse seaduses(RT I 2000, 86, 549; 2009, 30, 177) tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 1 lõiget 1 täiendatakse pärast sõna «sätestab» sõnadega «valla- või linnavalitsusele makstava»;

2)paragrahvi 2 lõiget 1 täiendatakse pärast sõna «on» sõnadega «valla- või linnavalitsusele»;

3)paragrahvi 2 lõige 3 tunnistatakse kehtetuks;

4)paragrahvi 4 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«(1) Matusekorraldaja käesoleva seaduse mõttes on valla- või linnavalitsus, kellel on õigus saada matusetootust riigieelarvest juhul, kui ta kannab surnu matuse korraldamise kulud.»;

5)paragrahvi 4 lõige 2 tunnistatakse kehtetuks;

6)paragrahvi 6 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«(3) Valla- või linnavalitsusele makstakse matusetootust matuse korraldamise tegelike kulude suuruses, kuid mitte rohkem kui käesoleva paragrahvi lõike 1 alusel kehtestatud suuruses.»;

7)paragrahvi 7 lõike 1 preambulist jäetakse välja sõnad «elukoha või»;

8)paragrahvi 7 lõike 1 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 1) valla- või linnavalitsuse esindaja volikirja ja isikut tõendava dokumendi;»;

9)paragrahvi 7 lõike 1 punktist 3 jäetakse välja sõnad «, kui matusekorraldajaks on valla- või linnavalitsus»;

10)paragrahvi 11 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Matusetootust makstakse ühekordse maksena matusekorraldaja asukoha järgse pensioniameti või surmaakti koostanud perekonnaseisuasutuse asukoha järgse pensioniameti kaudu maksja kulul matusekorraldaja arveldusarvele.»;

11)seadust täiendatakse §-ga 13²järgmises sõnastuses:

« § 13². Rakendussätted

(1) Matusetootus määratakse ja makstakse kuni 2009. aasta 1. juulini kehtinud riikliku matusetootuse seaduse kohaselt, kui isik on surnud enne 2009. aasta 1. juulit ja matusetootuse avaldus on esitatud kuue kuu jooksul surmapäevast arvates. Kui matusekorraldaja sai isiku surmast teada rohkem kui 15 päeva pärast surmapäeva, siis määratakse ja makstakse matusetootus, kui matusekorraldaja on avalduse esitanud kuue kuu jooksul isiku surmast teadasaamise päevast arvates, kuid mitte hiljem kui 2009. aasta 31. detsembril.

(2) Käesoleva paragrahvi lõiget 1 ei kohaldata valla- või linnavalitsusele.»

§ 15. Sotsiaalhoolekande seaduse(RT 1995, 21, 323; 2008, 58, 329) § 42 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (4) Kui käesoleva paragrahvi lõike 3 alusel samal eelarveaastal eraldatud vahenditest ja vastavate vahendite eelmiste aastate jääkidest piisab käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud toetuste maksmiseks, võib valla- või linnavalitsus vastaval eelarveaastal maksta nimetatud vahenditest ülejäävast osast abivajavatele isikutele toimetuleku soodustamiseks sotsiaaltoetusi või osutada sotsiaalteenuseid kohaliku omavalitsuse üksuse kehtestatud tingimustel ja korras.»

§ 16. Täiskasvanute koolituse seaduse(RT I 1993, 74, 1054; 2009, 5, 35) § 13 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (5) Riigiasutuste töötajatele ja teenistujatele nähakse tööalaseks koolituseks ette vahendid riigieelarves ning tööalase koolituse kulud hüvitatakse eelarveliste vahendite olemasolu korral.»

§ 17. Töötervishoiu ja tööohutuse seaduses(RT I 1999, 60, 616; 2009, 29, 176) tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 12²lõikes 1 asendatakse arv «80» arvuga «70» ja sõna «päeva» sõnaga «kalendripäeva»;

2)paragrahvi 12²lõikes 3 asendatakse sõna «päevast» sõnaga «kalendripäevast».

§ 18. Tööturuteenuste ja -toetuste seaduse(RT I 2005, 54, 430; 2009, 11, 67) § 26 lõike 2 punkt 7 tunnistatakse kehtetuks.

§ 19. Valla ja linnaelarve seaduses(RT I 1993, 42, 615; 2009, 15, 93) tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 8¹lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Kui sisemajanduse koguprodukt on vähenenud kaks kvartalit järjest, võivad kuni kolme eelarveaasta jooksul makromajandusliku stabiilsuse tagamiseks ning valitsussektori eelarvepositsiooni kontrollimiseks vald ja linn ning raamatupidamise seaduse mõistes valla või linna otsese või kaudse valitseva mõju all olev üksus (edaspidi *vald ja linn ning nendest sõltuv üksus*), mille tuludest üle poole moodustavad tulud vallalt või linnalt, riigilt või muudelt avalik-õiguslikelt juriidilistelt isikutelt või eelnimetatud isikute valitseva mõju all olevatelt sihtasutustelt, emiteerida võlakirju, võtta laenu, kapitalirendi- ja faktooringkohustusi, teenuse kontsessiooni kokkuleppest tekkivaid kohustusi, pikaajalisi kohustusi tarnijate ees ja muid pikaajalisi kohustusi, mis nõuavad tulevikus raha väljamaksmist, ainult perioodi 2004–2006 struktuuritoetuse seaduse ja perioodi 2007–2013 struktuuritoetuse seaduse alusel (edaspidi *struktuuritoetus*), muude õigusaktide alusel eraldatava Euroopa Liidu toetuse (edaspidi *Euroopa Liidu muu toetus*) ning välislepingute alusel Eesti Vabariigile eraldatava toetuse (edaspidi *muu välisabi toetus*) sildfinantseerimiseks, struktuuritoetuse, Euroopa Liidu muu toetuse või muu välisabi toetuse saamiseks vajaliku omafinantseeringu tagamiseks või enne seaduse jõustumist võetud eelnimetatud olemasolevate kohustuste refinantseerimiseks.»;

2)paragrahvi 8¹lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (3) Rahandusministeerium hindab valla ja linna ning nendest sõltuvate üksuste finantssuutlikkust nende esitatud andmete põhjal. Finantssuutlikkuse hindamisel analüüsitakse, kas struktuuritoetuse, Euroopa Liidu

muu toetuse või muu välisabi toetuse omafinantseeringut on võimalik tagada ilma lisakohustusi võtmata, sealhulgas ülejäänud investeeringute, välja arvatud riigieelarvest või avalik õiguslikelt juriidilistelt isikutelt investeeringuteks saadava toetuse omafinantseering, mahtu vähendades, tegevuskulused ületavate tegevustulude, eelarves kavandatud reservfondi või hoiustel olevate vabade vahendite arvelt. Kui Rahandusministeeriumi hinnangul on vald või linn või nendest sõltuv üksus suuteline kohustusi võtmata tagama struktuuritoetuse, Euroopa Liidu muu toetuse või muu välisabi toetuse saamiseks vajalikku omafinantseeringut, võib Rahandusministeerium jätta kohustuse võtmise taotluse kooskõlastamata või teha ettepaneku vähendada võetava kohustuse suurust.»

§ 20. Vangistusseaduses(RT I 2000, 58, 376; 2009, 29, 175) tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 41 täiendatakse lõikega 2¹ järgmises sõnastuses:

« (2¹) Kui kinnipeetav töötab järelevalveta väljaspool vanglat ajutisel tasulisel tööol, mis ei eelda kutse-, eri- ega ametialast ettevalmistust, lähtutakse talle palga maksmisel käesoleva seaduse §-st 43.»;

2)paragrahvi 43 lõike 2 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«Kinnipeetava töötasu peab olema vähemalt 10 protsenti töölepingu seaduse § 29 lõike 5 alusel kehtestatud töötasu alammäärast.»;

3)paragrahvi 53 täiendatakse lõikega 4 järgmises sõnastuses:

« (4) Kinnipeetava suhtes, kes on toime pannud tahtliku enesevigastuse, tekib vanglal regressiõigus tervishoiuteenustele kulutatud summade tagasinõudmiseks.»

§ 21. Välisteenistuse seaduses(RT I 2006, 26, 193; 2009, 29, 175) tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 5 lõike 1 punktist 1 jäetakse välja sõnad «palgaaste 17»;

2)paragrahvi 56 lõiget 10 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

«Kantsleri palk on sätestatud riigiteenistujate ametinimetuste ja palgaastmestiku seaduses.»;

3)paragrahvi 62 lõiget 1 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

«Kantslerile ei maksta esindustasu.»

§ 22. Õppetoetuste ja õppelaenu seaduses(RT I 2003, 58, 387; 2008, 59, 330) tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 12 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«Õpilasele või üliõpilasele igal õppekuul makstava põhitoetuse, täiendava toetuse ja doktoranditoetuse suurus kehtestatakse igaks aastaks riigieelarvega.»;

2)paragrahvi 13 lõige 2 tunnistatakse kehtetuks;

3)paragrahvi 18 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (5) Isikul, kes enne 2009. aasta 1. juulit on lõpetanud õppe käesoleva seaduse § 15 lõikes 1 või 2 nimetatud õppeasutuses seoses õppekava täitmisega täies mahus, olnud teenistuses või tööol riigi- või kohaliku omavalitsuse asutuses või tööol avalik-õigusliku juriidilise isiku juures vähemalt 12 kuud ning esitanud taotluse õppelaenu põhiosa kustutamiseks, kehtiva õppelaenulepingu koos selle kõikide lisadega ja dokumendi, mis tõendab laenusaaaja eksmatrikuleerimist seoses õppekava täitmisega täies mahus või õpingute lõpetamist seoses õppekava täitmisega täies mahus, on õigus riigi tagatud õppelaenu summa tagasimaksmata osa kustutamisele nimetatud asutuse või avalik-õigusliku juriidilise isiku poolt. Õppelaenu kustutamise tingimused ja korra kehtestab Vabariigi Valitsus.»;

4)paragrahvi 18 lõiked 5¹–5⁷ tunnistatakse kehtetuks;

5)paragrahvi 18 lõige 5⁸ muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (5⁸) Riik ei kustuta õppelaenu või lõpetab õppelaenu kustutamise käesoleva paragrahvi lõike 5 alusel isikul, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse § 21 lõikes 1 või § 28 lõiget 9 või 10 sätestatud.»;

6)paragrahvi 28 lõige 7 tunnistatakse kehtetuks;

7)paragrahvi 28 täiendatakse lõigetega 9 ja 10 järgmises sõnastuses:

« (9) Kuni 2009. aasta 1. juulini kehtinud § 18 lõikes 5¹ nimetatud isikule, kellele Sotsiaalkindlustusameti poolt on tehtud õppelaenu osalise kustutamise otsus enne 2009. aasta 1. juulit, jätkatakse õppelaenu kustutamist otsuses sätestatud tingimustel.

(10) Kuni 2009. aasta 1. juulini kehtinud § 18 lõikes 5¹ nimetatud isiku õppelaenu osalise kustutamise taotlust, mis on krediitiasutusele esitatud enne 2009. aasta 1. juulit, menetletakse ja tema õppelaenu kustutatakse taotluse esitamise hetkel kehtinud korras.»;

8)paragrahvi 30 tekst loetakse lõikeks 1 ning paragrahvi täiendatakse lõikega 2 järgmises sõnastuses:

« (2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud isikute riigi tagatud õppelaenu tagasimaksmata osa kustutatakse kuni 2004. aasta 1. septembrini kehtinud Eesti Vabariigi haridusseaduse § 36¹ lõike 6 alusel, tingimusel et isik vastab õppelaenu kustutamise eeldustele ja esitab taotluse õppelaenu põhiosa kustutamiseks, kehtiva õppelaenulepingu koos selle kõikide lisadega ja dokumendi, mis tõendab laenusaaja eksmatrikuleerimist seoses õppekava täitmisega täies mahus või õpingute lõpetamist seoses õppekava täitmisega täies mahus, enne 2009. aasta 1. juulit.»

§ 23. Seaduse jõustumine

(1) Käesoleva seaduse § 20 jõustub järgmisel päeval pärast Riigi Teatajas avaldamist.

(2) Käesoleva seaduse § 1 punktid 3, 5–11 ja 13, § 2, § 3, § 6, § 7, § 8, § 11, § 13, § 14, § 17, § 21 ja § 22 punktid 3–8 jõustuvad 2009. aasta 1. juulil.

(3) Käesoleva seaduse § 1 punktid 1, 2, 4 ja 12, § 5, § 9 ja § 18 jõustuvad 2010. aasta 1. jaanuaril.

(4) Käesoleva seaduse § 4 punkt 2 jõustub 2014. aasta 1. juulil.

Riigikogu esimees Ene ERGMA